

Miništrancia

čili

spôsob posluhovania

kňazovi pri sv. Mši

obrázkami vysvetlený.

Vydal

Racinek.
P. Viktor Sasinek.

Druhé opravené a rozmnožené vydanie.

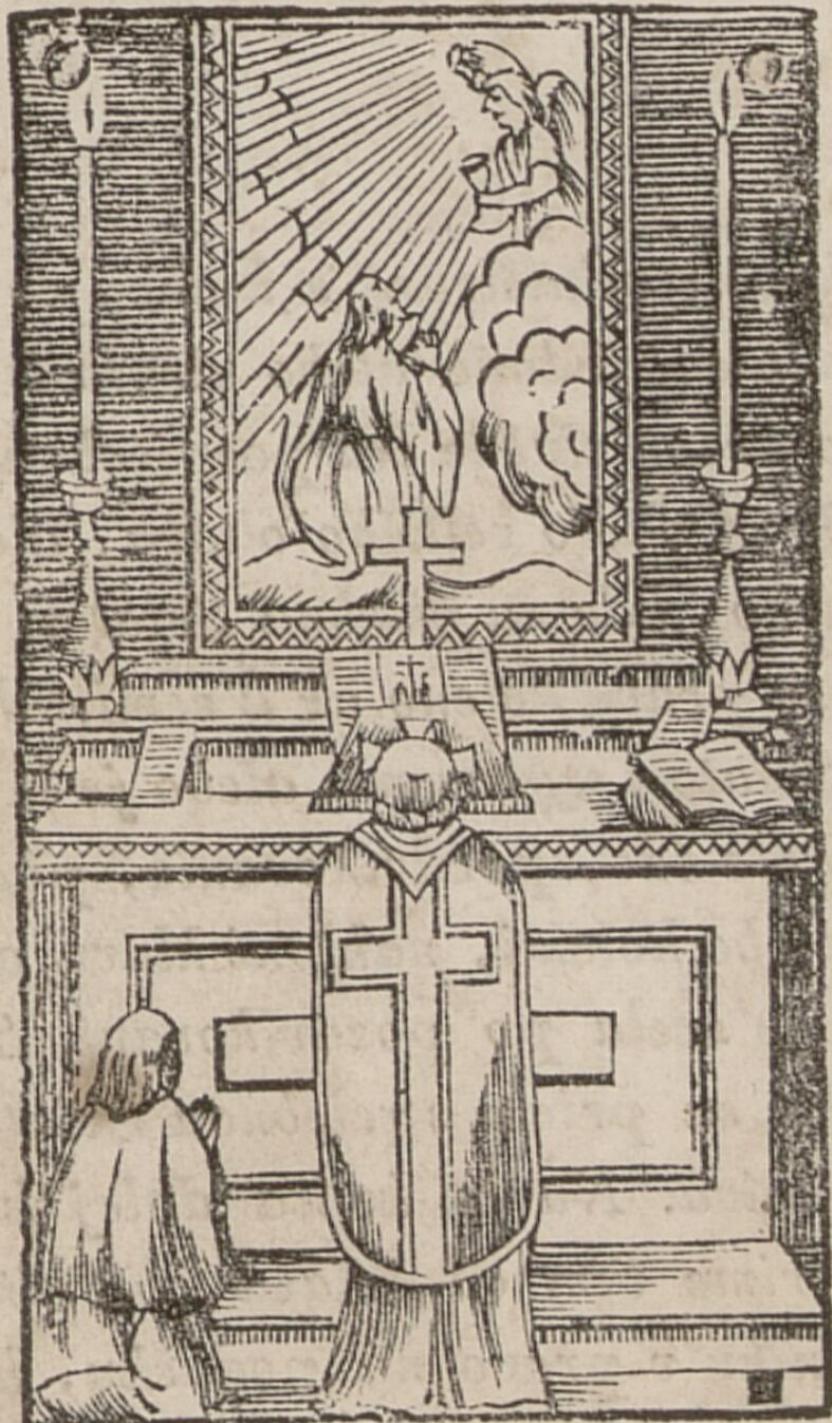
V Budíne.

Tiskom Martina Bagó. 1861.

3867/28.

S.E 205,

Vykročív miništrant s knihou zo sakristie, dá znamenie, jednúc alebo dvakrát zvonkom trhnúc, a kráča slušne bez pospiechania k oltáru. Ide-li sa okolo veľkého oltára, alebo okolo postranného, kde sa velebná Sviatosť schováva, kľakne na pravé koleno až k zemi. Je-li však velebná Sviatosť vystavená, alebo je-li na oltári, kde sa okolo ide, pozdvihovanie, padne miništrant na obe kolena, nakloní hlavu a nevstane skôr, až je zcela po pozdvihovaní. To tiež sa stane, keď sa priam s velebnou Sviatosťou požehnanie dáva. Na to kráča ďalej k určitému oltáru, prime tam od kňaza kvadrát, zanesie mešniu knihu v pravo na podušku, kľakne na ľavej strane oltára na zem; a keď kňaz dolu stúpi, poznamená sa svätým krížom, složí ruky, a za kňazom hovorí, ako nasleduje:

Kňaz. In nomine Patris + et Filii + et Spiritus + sancti. Amen. Introibo ad altare Dei.

Ministrant. Ad Deum, qui laetificat juventutem meam. *)

K. Judica me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta, ab homine iniquo et doloso erue me.

M. Quia tu es Deus, fortitudo mea, quare me repulisti, et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus.

K. Emitte lucem tuam, et veritatem tuam; ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum et in tabernacula tua.

M. Et introibo ad altare Dei, ad Deum, qui laetificat juventutem meam.

K. Confitebor tibi in cithara Deus, Deus meus, quare tristis es anima mea, et quare conturbas me?

M. Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: Salutare vultus mei, et Deus meus.

K. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto.

Pri týchto slovách naklonia sa.

*) Pri msáčach čiernych, a od smrtnej nedele do zeleného štvrtku, ked' kňaz vo fialkovom rúchu je, po tomto povie kňaz: „Adjutorium“ str. 6.

M. Sicut erat in principio, et nunc, et semper,
et in saecula saeculorum. Amen.

K. Introibo ad altare Dei.

M. Ad Deum, qui laetificat juventutem meam.

K. Adjutorium + nostrum in nomine Domini.

Tuto sa kňaz i miništrant znamená svätym krížom.

M. Qui fecit coelum et terram.

K. Confiteor Deo omnipotenti (*tu kňaz hovorí „Confiteor“, ktoré ked’ skončil slovami „ad Dominum Deum nostrum“ začne*)

M. Misereatur tui omnipotes Deus, et dimissis peccatis tuis, perducat te ad vitam aeternam.

K. Amen.

Skloní sa miništrant a začne riekať:

M. Confiteor Deo omnipotenti, beatae Mariae semper Virgini, beato Michaeli Archangelo, beato Joanni Baptistae, sanctis Apostolis Petro et Paulo, omnibus Sanctis et tibi Pater, quia peccavi nimis cogitatione, verbo et opere: (*tu miništrant trikrát sa bije v prsia*) mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa! Ideo precor beatam Mariam semper Virginem, beatum Michaelem Archangelum, beatum Joannem Baptistam.

sanctos Apostolos Petrum et Paulum, omnes
Sanctos et te, Pater, orare pro me ad Do-
minum Deum nostrum.

K. Misereatur vestri . . . ad vitam aeternam.

M. Amen.

Ministrant dosiaľ sklonený sa narovná.

K. Indulgentiam, + absolutionem, et remissio-
nem peccatorum nostrorum tribuat nobis
omnipotens et misericors Dominus.

*Pri týchto slovách znamená sa kňaz a mi-
ništrant svätým krížom.*

M. Amen.

A. Deus tu conversus vivificabis nos.

*Po týchto slovách skloní ministrant hlavu
i ramená, až po „Oremus.“)*

M. Et plebs tua laetabitur in te.

K. Ostende nobis, Domine, misericordiam
tuam.

M. Et salutare tuum da nobis.

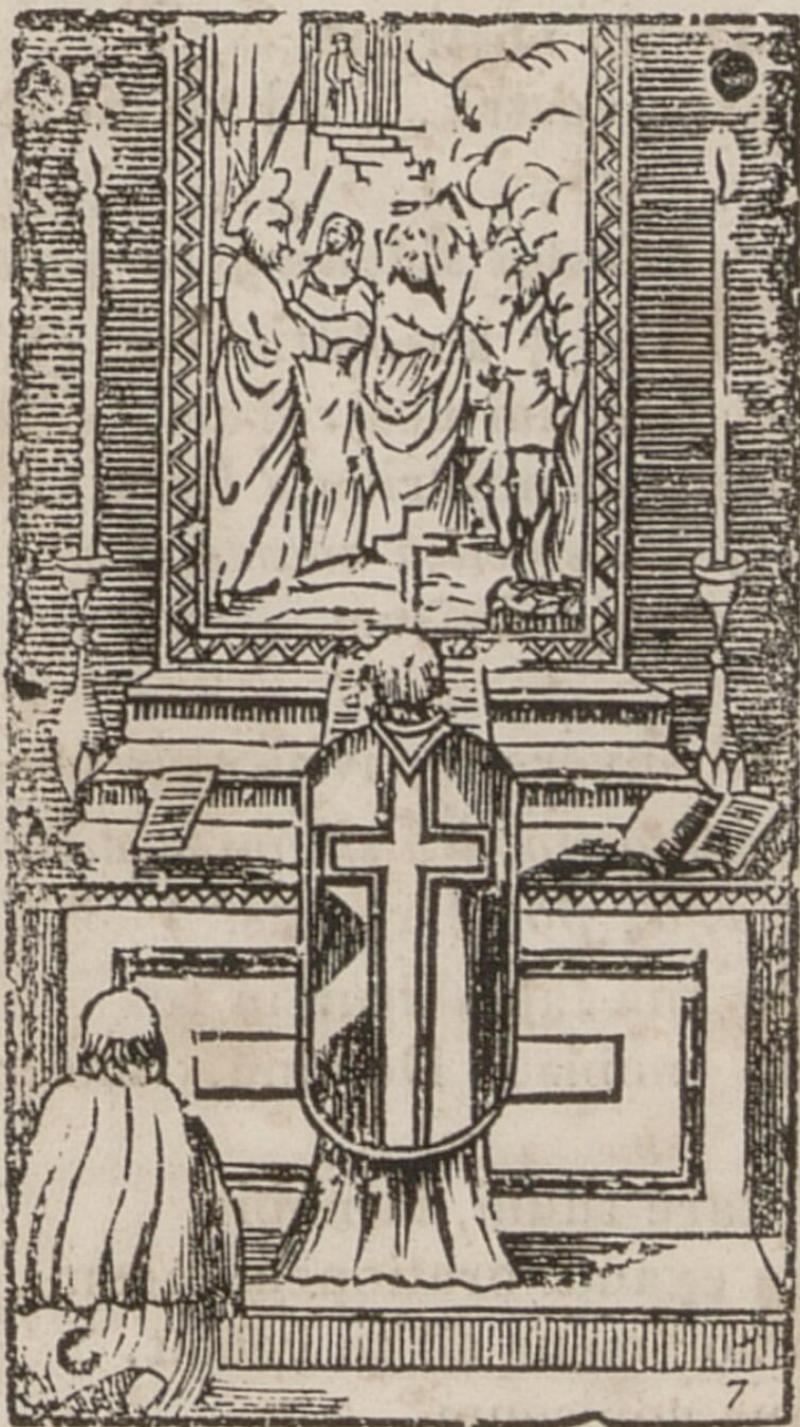
K. Domine exaudi orationem meam.

M. Et clamor meus ad te veniat.

K. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

K. Oremus.

Ministrant vstane a klakne si na najnižší stupeň na evangelnej strane oltára.)*

Ked' kňaz na evangelnej strane oltára sa pomodlil, vráti sa do prosried oltára. Na to kňaz s minístrantom takto riekajú:

- K. Kyrie eleison.*
 - M. Kyrie eleison.*
 - K. Kyrie eleison.*
 - M. Christe eleison.*
 - K. Christe eleison.*
 - M. Christe eleison.*
 - K. Kyrie eleison.*
 - M. Kyrie eleison.*
 - K. Kyrie eleison.*
-

**) Za pravidlo vôbec platí: ked' je kňaz pri knihe na pravej strane oltára, ministrant je na ľavej ; ked' je kňaz na ľavej, vtedy ministrant je na pravej.*

*Ked' sa kňaz pomodlí „Gloria“ *), obráti
sa k ľudu a povie:*

K. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

Na to kňaz ide ku knihe a modlí sa. Ked'
povie kňaz: „Per omnia secula seculorum“,
odpovie ministrant: „Amen“; ked'by ale
nekdy povedal kňaz: „Flectamus genua“
odpovie ministrant: „Levate.“

^{*)} Kedykoľvek kňaz je oblečený v rúcho fialkové,
 alebo čierne, nemodlí sa „Gloria.“ — V suché dni ho-
 vorí kňaz toto „Dominus vobiscum“ až po nekol'ko epi-
 štol a modlitieb.

Ked' kňaz epištolu prečita, pokyne hlavou miništrantovi, a tento odpovie:

M. Deo gratias.

Tu hned' ministrant vstane, pokloní sa hlboko u prosried oltára, postaví sa za kňaza, vezme, ked' tento odstúpi, knihu, a nesie ju na druhý roh oltára. Ked' s ňou do prosried oltára príde, pokloní sa zase a položí ju na podušku. Na to sostúpi na stranu epištolovu, a so sopenutýma rukama stojí.

V suché dni, ked' kňaz viac epištol hovorí, vtedy ministrant až po poslednej epištole prenesie knihu.

*Ked' knaz u kníhy stojí, ministrant na
neho pozor dáva a s ním hovorí :*

K. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

K. Sequentia + sancti Evangelii secundum
Matthaeum....

*Tuto poznamená ministrant čelo, ústa a
prsia svätým krížom.*

M. Gloria tibi Domine !

Po prečítanom Evanjeliume rekne :

M. Laus tibi Christe !

Po tomto si ministrant kľakne.

Ked' sa kňaz pomodlil „Credo“), obráti
sa k ľudu a povie:*

K. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

*Ked' kňaz odkrýva kalich, ministrant dá
znamenie, zvonečkom jednúc; potom vstane,
ide pre tanier s konvičkama, postaví ho na
oltár, vezme do pravej ruky konvičku s ví-
nom, do ľavej konvičku s vodou, a postaví
sa u oltára po strane. Ked' sa kňaz priblíži,
podá mu napred konvičku s vínom, tak ale,
aby ju kňaz snadne za uško vziať mohol.
Ked' kňaz vino do kalicha nalieva, prejme
konvičku s vodou do pravej ruky, a podáva
ju zase uškom kňazovi; konvičku s vínom
zatým na stranu postaví.*

*) Len na väčšie sviatky modlieva sa kňaz „Credo.“

Ked' kňaz víno s vodou do kalicha nalial, miništrant pripraví ručník na poduške, a vezmúc tanier a konvičku s vodou, kľakne na najnižší stupeň. Ked' kňaz sa blíži k nemu, vstane, naleje mu nečo vody na prsty, pokloní sa opäť, vyleje vodu z taniera do nádoby k tomu prichystanej, alebo za oltár na zem, postaví tanier s konvičkama na svoje miesto, pripraví, a na miesto svoje dá ručníčok, ide zrovna do prosried oltára a kľakne tam, čakajúc na „Orate fratres.“

*Kňaz pomodliac sa v prosried oltára,
obráti sa a hovorí:*

K. Orate fratres . . . omnipotentem.

M. Suscipiat Dominus hoc sacrificium de manibus tuis, ad laudem et gloriam nominis sui, ad utilitatem quoque nostram, totiusque Ecclesiae suae sanctae.

Po tomto kňaz sa zas k oltáru obráti, ministrant ale odíde na stranu epištolovu, kde si klakne a na kňaza pozor dáva.

Kňaz na konci modlitby trochu hlasitejšie začne :

K. Per omnia saecula saeculorum.

M. Amen.

K. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

K. Sursum corda.

M. Habemus ad Dominum.

K. Gratias agamus Domino Deo nostro.

M. Dignum et justum est.

Ked' kňaz tuná modlitbu (Praefatiu) dokončí so slovom „dicentes“ a sklonený trikrát praví : „Sanctus“, dá ministrant tiež trikrát znamenie na zvončok. Dost je, ked' pokaždé len trikrát zvonkom trhne, a po každýkrát nečo málo prestune.

Ked' kňaz po nečo dlhšej chvíle ruky na kalich kladie, a kalich žehná, miništrant zazvoní opäť trikrát, vstane, ide uctive do prosriedka, kľakne za kňazom, a vezmúc vrchné mešné rúcho za obrubu, trochu ho nadzdvihne. Ked' kňaz kľaká, uderí raz na zvončok, pri pozdvihovaní svätej hostie a kalicha trikrát, a pri kľaknutí po pozdvihovaní dvakrát. Na to zostane kľačať za kňazom, až ked' po dlhšej chvíle kňaz, pravicou sa oltára dotknuv, rekne: „Nobis quoque peccatoribus.“ Po tomto na svoje predošlé miesto odíde.

*Ked' kňaz so sv. Hostiou požehnal kalich,
klakne a hovorí :*

K. Per omnia saecula saeculorum.

M. Amen.

Po malej chvíločke hovorí zas :

K. Et ne nos inducas in temptationem.

M. Sed libera nos a malo.

*Po chvíločke prelomí kňaz sv. Hostiu nad
kalichom a hovorí :*

K. Per omnia saecula saeculorum.

M. Amen.

K. Pax Domini sit semper vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

*Po tomto kňaz bije sa v prsia, hovorí
„Agnus Dei“, a modlí sa sklonený.*

*Ked' kňaz klakne, vstane, vezme do ľavej
rukы sv. Hostiu s tanierkom, pravou rukou
sa bije po trikrát v prsia, a hovorí : „Do-
mine, non sum dignus“ : vtedy ministrant
na každé kňaza uderenie v prsia dá zname-
nie so zvonečkom.*

Ked' už kňaz sv. Hostiu prijal, miništrant vstane, urobí, u prosried oltára kľaknúc, po klonu, ide ku kovičkám, čaká po strane oltára, a ked' kňaz mu nadstrčí kalich, vína naleje; ked' potom kňaz nadstrčí mu prsty v kalichu, naleje napred vína a hned' na to vody. Potom konvičky odstaví, ide pre knihu, prenesie ju na druhú stranu, sojde na najnižší stupeň evangelný a si kľakne. Kňaz, ked' sa pomodlí, obráti sa k ľudu, ponajprv hovorí :

K. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

Zas sa modlí, a modlitby končí takto :

K. Per omnia saecula saeculorum.

M. Amen.

Obráti sa k ľudu podruhé a hovorí :

K. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

K. Ite missa est; (lebo obráťac sa k oltáru :)

Benedicamus Domino!

M. Deo gratias.

V čas velikonočný, ked' kňaz rekne : „Ite missa est, alleluja, alleluja!“ odpovie miništrant : „Deo gratias, alleluja, alleluja!“

Pri mši za zomrelých rieka kňaz miesto :

„Ite missa est“ — obrátený k oltáru: „Requiescant in pace“, a ministrant: „Amen.“

Nechá-li kňaz knihu otvorenú, tak ju ministrant prenesie na druhý roh, a klakne v prosried oltára. — Kňaz po modlitbe (okrem mše za zomrelých) obráti sa k ľudu, a ho žehná:

K. Benedicat vos omnipotens Deus, Pater + et Filius + et Spiritus + sanctus.

M. Amen.

K. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

K. Initium sancti Evangelii secundum Joannem.

M. Gloria tibi Domine!

Ked' kňaz prečíta Evanjelium, a knihu zatvorí, povie ministrant: „Deo gratias.“

— Na to ide pre knihu, a s ňou dolu stúpiv ide pre kvadrát, ktorý kňazovi dolu sostúpivšiemu podá, s kňazom sa pokloní a ide do sakristie, ako z nej k oltáru išiel. V sakristii u dverí sa na bok postaví, a kňaza mimo seba nechá íst. Potom knihu odloží na miesto obyčajné.

Posluhovanie u prímania.

Ked' ľudia k Prímaniu najsv. Sviatosti oltárnej stúpiť majú či po Prímaniu kňazovom či po mši, miništrant dá zvončokom znamenie, kľakne na bok oltára a hovorí „Confiteor.“ Po tomto kňaz hovorí „Misereatur“ a „Indulgentiam“, na ktoré miništrant po každýkrát povie „Amen.“ — Ked' kňaz s najsv. Sviatosťou k ľudu obrátený hovorí trikrát: „O Pane nie som hodný“, miništrant tiež po trikrát dá znamenie so zvončokom. Po Prímaní, ako aj kedykoľvek kňaz s najsv. Sviatosťou dáva požehnanie, miništrant zvoní dotiaľ, dokial' kňaz s požehnaním niet hotový.

Posluhovanie so sviecamí.

Miništranti so sviecamí a) stojá alebo kľačia, kedykoľvek iní mištranti stojá alebo kľačia. b) Kedykoľvek kňaz sa modlí, sviece v ruke držia; ked' ale sa kňaz nemodlí, sviece na stápeň oltára položia.

Posluhovanie s temjanom.

Temjanovanie sa koná pri prvom a ostatnom požehnaní s najsv. Sviatosťou, (pri čiernej mši až po Obetovaní) po „Kyrie eleyson“, pri Evanjelium, po Obetovaní a pri Pozdvihovaní. Ked' je velebná Sviatosť vystavená, kňaz u prosried oltára dáva temjan do nádoby; pri čom miništranti kľačia. Ked' niet vystavená,

vtedy na boku epištolovom ; pri čom miništranti stojá. — Kedykolvek miništranti nádoby v ruke majú pred a po okurovaní, stojá vedľa seba pod lampou ; ináč ale s druhými pri oltári. — Pred pozdvihovaním jeden z temjaníkov klade temjan do nádoby, indy ale sám kňaz. — Temjaníci a) idú k oltáru na začiatku mše, pri epištole, po „Credo“, pri „Oremus“, po „Sanctus“ a pri poslednom Evanjelium, keď je velebná Sviatosť vystavená. b) Odchádzajú ale od oltára pri „Gloria“, „Credo“, „Orate fratres“ a „Nobis quoque.“ — Keď kňaz okúril oltár, a nádobu dal miništrantovi, vtedy miništrant tam stojac, kde kňaz do nádoby kládol temjan, okuruje kňaza, trikrát nádobu zdvihnúc, a po každýkrát sa mu pokloniac. To isté činí aj po odspievanom Evangelium, keď je velebná Sviatosť vystavená ; keď nie je vystavená, učiní to na boku evangeliom. — Kedykolvek temjaníci pred oltárom stúpä, alebo odstúpä, v prosried oltára kolená sklonia.

